

Беседа Владике Артемија на Светог првомученика архиђакона Стефана 2017. године, у истоименом манастиру у Ариљу

Христос се роди! Ваистину се роди!

Ето, како каже у данашњем кондаку светом Стефану: *"Јуче је Господ у телу дошао међу нас, а данас слуга Његов из тела излази од нас."*

Тим речима Света Црква прославља свога првомученика и архиђакона Стефана, који је као што је био изабран од апостола за првог међу ђаконима, тако је Господу било угодно да он буде први међу мученицима. Он од свих мученика, а њихов број је само Богу познат. Већ две хиљаде година, мученичка крв се проливала од Јерусалима, па све до данашњих дана, она се и даље пролива и све нови и нови мученици се пројављују као нове звезде на хришћанскоме небу. А међу њима најсјајнија звезда јесте управо звезда првомученика и архиђакона Стефана који је први пострадао и животом својим и крвљу својом запечатио своју веру у Господа Христа. Он је био пун Духа Светога, како каже Свето Јеванђеље, био испуњен благодаћу Божијом. Зато је био постављен на то узвишено место архиђакона или првога ђакона.

Када су Јевреји ухватили њега и препирали се са њим по питањима вере, они нису могли да победе мудрост божанску која је живела у светоме архиђакону Стефану. Они будући поражени у тој расправи, у тој дискусији, они су шкргутали зубима на њега, јер он им је у кратким цртама предочио све шта је Господ учинио у Старом Завету Јеврејском народу, али је и изобличио тај исти народ, шта су они Господу узвратили за то, каква су неверства починили, какве неправде, каква богохулства и зато ове старешине јеврејске не могаху то да слушају, извели су га изван града и тамо камењем засипали. А он, пун Духа Светога, подигавши главу, видео је небо отворено и Господа Христа, Сина Божијега са десне стране Бога и Оца. И он је то исповедио пред народом то што је видео. А јеврејске старешине, не могаху то ни да слушају, каже, затискиваху уши

своје да не чују такво његово сведочење. И тако је свети Стефан по угледу на свога Господа који се на Крсту молио за своје мучитеље: *"Господе, опрости им Оче, јер не знају шта раде!"* Тако је и свети Стефан пред лицем свога Учитеља молио за своје мучитеље рекавши: *"Господе, не упиши им ово у грех."* Значи, опрости им, јер не знају шта раде.

Ето, томе дивном светитељу Божијем посвећен је овај божански храм овде на овоме брду изнад Ариља и који данас слави своју крсну славу, славу овога храма светог архиепископа Стефана.

Није прошло много времена како је овај храм подигнут, а већ је постао лучоноша, постао је зубља Праве Вере и правога хришћанског живота, у који се многи, хвала Богу, сабирају сваке недеље, свакога празника и труде се да животом својим следују оне који су нам Веру своју оставили, који су Веру своју посведочили, животом и крвљу својом, пре свега архиепископа Стефана и угледајући се на све њих идемо путем који је пропутио наш Свети Сава и остали наши светитељи из рода нашега. Да и ми чувајући Веру Православну чисту неоскврњену, неискварену, непромењену дочекамо дан када ћемо одавде поћи са ове земље да нас Господ прими у царство Своје небеско и да тамо са свима светима на челу са светим архиепископом Стефаном прослављамо Њега чудеснога Господа са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Христос се роди! Ваистину се роди! Срећна данашња Слава оцу Агапиту и његовој братији и онима који још данас славе, а има их овде, видели смо. Нека је свима срећна и Богом благословена Слава. Амин.